

קונטראס
כח ב ש"ב"ל

יצא לאור עולם בס"ד

ע"י

מערכת 'להעיר גילולים'

כ"ה שנים להתייסדות יומ אידם

חודש שבט תשפ"ז לפ"ק

וזאת למודע

הרביה הтельבויות היה בהוצאה קונטרס זה - חלק א' האם מותר להביא דברי המינות והכפירה של אותו איש יחד עם דברי רשי החברה שלו, שעושים שטיפות מוח כמו פסיבולוגים לצעריו הצאן ולנשים בית יעקב, דלאורה יש כאן איסור בהפצת דברי מינות וע"ז.

ומכיוון שככל הקונטרס ואופן הוצאתו לאור היה לאחר התיעצות עם גודלי מורי הוראה בארץ ישראל ובגולה יחד עם אדמור"ים ידועים, ותשובתם נתקבלת שادرבה יש להפיץ כי המטרה כאן הוא לעקור ע"ז מן העולם ובכח"ג מיותר ומצוה, רק כל אחד יזהר שה"ו לא יקבל קריירות מכל דברים האלו.

אחד מהרבנים הగאנונים שליט"א אמר סימנא מילתא מן שמי שמותר וצריך להפיץ דברי מינות וע"ז כשהמטרה לעkor ע"ז ושיש להראות לכל העולם שהכת הלזו יותר גרוועים מכת ש"צ ימ"ש (כת ש"צ טענו שהוא נבי, וכאן אנשי הכת טוענים שהוא שטייק באשעפער עפ"ל) והראה לנו שבディוק בשעה שדפקנו על דלתו (יום ה' פרשת וארא) למד את השטייק על חת"ס שלפניו סו"פ וארא:

**סוף מס' ידיט קוינטיט הנקנו על צהיטס כותזיס
במושל עט משל צגע פיי מסוס זמלה יחפה
על בת לחוטו ולט יתקיס וצמלה כרע תקנו זמן
לבעות מלכי הו"כ לכניים כרע هل כקדושך כדי
לבועל כרע ומג"ל אך, וכט כתיזו לה כי לא יכתוב
צחולך וייחמל פרעה מי כי לה ידעתיحم כי טכו^ה
חילול כי, רק כדי נכתוב בסופו כי כלディק לומר כפכ
טהממר מי כי כוילך לאגדיק כי נמלח כתוב חיילו
מסוס קלושטו כי לא כתוי. [מקל"ז].**

מבוא

לפני מספר שנים זינו בסעיטה דשמיא כמו משפחות לצתת מהכת המכונה 'חסידי נורץ', וכיימנו בזה את הציין של 'הבדלו מותך העדה הרעה הזאת'. זאת למורת כל הקשיים והרדיפות שהיו מנות חלקנו מהם, מאו ועד עתה בגוף בנפש ובמנון, והנסיין שהם ניסו לנתק בכך מאותנו את ילדיינו צעירים הצען וגם את הגודלים שביהם (הכולל חטיפת ילדים והעברתם מבית לבית), אב ואם מבניהם ובנותיהם ובכלם אחים ואחים יותר בני משפחתיינו, אשר כדוגמתה מצוי בכתות שונות באומות העולם, וחסד ה' גבר עליינו, שזינו לצתת מואפילה לאורה.

אמנם Да עקא, שלצערינו הרוב אנשים יראים ושלמים שגדלנו עמו במשך עשרות שנים נמצאים בקטנות המוחין ואינם מושמים לב למה שמתרחש וмотפתח בחבורה שגדלנו יחד, עד שבשנים האחרונות עלה ופרץ גודל ועומק השגעונות של ראש אנשי הכת ועשוי דברו באופן של חילול כבוד שם שמיים, כאשר הם מתנהגים בדרכן המיניות והאפיקורסיות ושיתוף שם שמיים עם דבר אחר, עקרות יסוד' הדת ורמיית המצוות שבעשרת הדברות, אני ה' אלקי... לא יהיה לך... כבד את אביך ואת אמך... לא תנאף... לא תרצח... ועוד, שפיכות דמים, זלזול בדברי חכמים וכו', כמו'כ זלזול בקדושת התפלין אשר עשווה כתפל חיללה לקונטרס התפילה 'ולדבקה בו'. ולא עוד אלא שככל הדברים הללו נעשים במעטה של צדקות וקדושה, הנקרה בשם 'שיטה הקדשה', ושבכיכול היא משורש החסידות ודרכ' הבעש"ט הקדוש זי"ע ותלמידיו, ותלו בוקי סרייק בהאי צדיק בעל היישועה משה זע"א, אשר כל ימי היו מקשה אחת של תורה ותפלה, דבקות הבורא וגינוי קדשה, דקdock בהלכה ויראה טהורה, עפרא לפומייהו.

עד הימים האחרונים הכל מעשה בציינה ובאופן שלא יצאו הדברים החוצה, כי ההדרכה מראשי החבורות הייתה להיות בבחינת "תפארת לעושיה" מוחשש שהדבר יפריע לגיטס כספים, הנזקקים להם ביותר להחזקת תפארת ראש הכת ומימונו גחמותיו מעת לעת, ולצורך כך הותרה הרצואה, לכתת רגלים בין אנשי בילען ובבטים של פרוצים ופרוצות החשודים על כל התורה כוללה, אבל כבר אמרו חז"ל 'כל המחלל שם שמיים בסתר נפרען ממנו בגלוי', ואכן בשנים האחרונות, הטרו ושפיכות דמים שהיה תמיד נר לרוגם, נתגלה בריש גלי.

אחר שהטורו ושפיכות דמים גבר אצל מיום ליום ותוՐתם התפילה שבכתב ושבעל פה. ובדורות החלשים הללו, מעט שעומדים לצידנו ולעוזרינו, ורבים וטובים נפלו במצווי לא תגورو מפני איש' מרווח פחד ואימהה השורר מכח הרדיפות ושפיכות דמים של אנשי דלא מעלי שעדיין לא זכו לעוזב את הכת, עד שאחד מה חשובי הפסוקים ומגדולי הרבנים בבני ברק התבטה, שאינו יכול לצאת ולמחות ברוחבה של עיר כדבי, לאחר ועדין לא הכין לעצמו חלקת קבר ותכריכים ה"י, וד"ל*. لكن אמרנו לנפשינו, לא עת לחשות, איזנו כח וחיל לא לפחות מוחש הטورو ושפיכות הדמים שלהם, ובעצת רבנים ידועים גdots הטורו ואדם רומי מפורסמים, איתם התיעיצנו על כל צעד וشغل, התחלנו

* באמורי נועם פרשת וארה בד"ה אי' ושמי ה' כתוב: בעקבות דמשיחא גם הצדיקים ימנעו מלhocich יהוה שלא ילעדי עליהם.

לעומוד בגאון למחות בעוז על חילול כבוד שם שמיים הנרמוס על ידם בחוץ, וכי שלא אמרו 'מדשתקי רבנן נחאה להו', פרסמו בכמה אופנים שיש אפשרות לשלוח לנו שאלות בהלכה שתתעוררנו בקרב כל האנשים שזכו לצאת מוהכת, וכן לאלו שעדיין נמצא אנוסים בתוך הכת מוחשש שלימות משפחתם, ושלחנו את כל השאלות שהצטברו לכמה מגולי ישראל בדורינו.

לעת עתה מוצאים אנו לאור עולם חלק ראשון של תשבות הלכה בהרבה נושאים הנוגעים לאנשי הכת בהווה וב עבר, שהשיב הגאון האדיר היודע בכל רוחבי תבל כפודה ומוציא נפשות בגוף ובנפש מושבי ומואסר בין האומות ומכתות המשועבדות והורשות חי יהודים תמיימים ומשוחחותיהם בעניינים גשמיים ורוחניים, יצא בריש גלי בחרב ובחניתת לא מורה ופחד להביע דעת תורה ולפרנס את האמת בעולם, הלא הוא מוה"ר חיים יוסף דוד וויס שיליט"א ראב"ד אנטוורפן לעניין ממונות ובעל מה"ס שו"ת ייען דוד חי' חלקים, שו"ת ויחי יוסף - עניין ריבית ח' חלקים, קול דוד ה' חלקים ושאר ספרים.

כן התקבלו ונקבעו אל שולחן המערכת עוד המון תשבות שונות בנושאים הללו מהרבנים הגאנונים וגדולי ישראל שליט"א בארץ ישראל ובגולה, בכתב ובבעל פה, בתוכם מרווחו חומר רב על עקרות יסודי הדת, שיבושים בקיים המצוות וסדרי התפילה הנהוגים בכל תפוצות ישראל, וביניהם הנושא של 'עקרות כוונת מצות אכילת מצות', אלא שלשיטות ראש הכת אין לכוון בהם לשם מצות עשה של 'בערב תאכלו מצות', אלא שיכוונו אל ראש הכת ר"ל, עקרות נטילת לוב בבהמ"ד ונענווים בהלל שהוא עיקר המציאות כדאיתו בראשונים. ובכללות, עקרות התורה, לגelog בדברי חכמים, זלזול מופלג בדברי צדיקי הדורות וקדושי עליון ודבריהם ועוד שלל נושאים, **שיתפרנסם בקרוב בס"ד** בחלק ב'.

כעת בחלק א' הדפסנו חלק מוחמות של גדולי ישראל שכבר נתרפסמו, אשר נחרדו בשומם גודל הקקלול וזעקו מנהמת לבם בפני קהל עדתם על כבוד שמיים המחולל, ובחלק ב' יתפרנס עוד מוחמות של גדולי ישראל.

זואת למודיע: אחר שבשבועות האחרונים מופיעים שמוועות שוא בכל עת, שכbicول הגאון החיד"ז שליט"א חזר בו, וכן הרבה מגולי ישראל אשר אנשי הכת פקדו את ביתם ביוםיהם אלו במטרה להציל את כבודם האבוד, והפיצו שכbicול חזרו בהם והביעו תמיכתם במוחלכים הנלוים ודרכיהם המשובשות. הרי בקונטרס זה מודפס תשבות שכטב החיד"ז מושב ביוםיים האחרונים טרם ירד למכבש הדפוס, והרבה מגולי ישראל אדמור"ם ו Robbins עמדו על גבינו כל עת העריכה לבב יrho ידינו חיללה ועוזדו בכל עז למחות על כבוד שמיים וכבוד התורה וחכמיה המחולל עד מאד.

הננו מפרסמים בזה כתובת המיל של המערכת, שכיכולים להפנות לשם כל נידון ושאלת מהנושאים הללו, שברצון הקוראים וכל הציבור לבור וללבן אצל גדולי ופוסקי הדור שליט"א, ובעז"ה נשתדל למוסרים לפניהם, **שיתברר** היבט בכל דבר דעת התורה הקדושה המסורה לנו מסני.

מכאן תצא קריאה לאחינו בני ישראל יראי ה' וחושבי שמו, להוקיע את כל המכבים את ראש הכת ואנשיו, בהדפסת מאמרי תמןותיו ועניןיהם בעיתונים של יהודים החודדים, שהוא חילל ה' נורא שנוטנים להם במא ברשות הרבים וככיוול יד ותמייה במעשיהם הנוראים, ובפרט בכל ענייני 'שיטת הקדושה' אשר למצער בשנות והבל יסודה, וכבר הגיעו הדברים למיניות ואפיקורסות ועיקרי 'יסודי הדת ה''י', והחדר לכבוד שמות, יפנה אליהם במחאה, ולהזהירם שאם לא יחלו מלהפרסם בעתיד, יבטלו אצלם המוניים לעיתונים שלהם.

ולשליחי ציבור הנודעים שלפי קלא דלא פסיק, עוזו במעט לסגור את התלונות במשטרה, אשר הוגשו בהוראות גדול ישראל על מעשי אלימות נוראים שנעשו ברחובות קרייה בריש גלי באירועים מהילה, עד שכל עובר אורח תמה ושאל האם מבני ישראל מהה מזועם אברהם יצחק ויעקב אשר אחד מסימנייהם שהם רחמנים, ולא שקטו ולא נחו מהcacות עד שכמה נזקקו לאשפוז בבתי רפואה, ועודין סובליהם בגוף ונפש, וא' מאל כמעט שהתעוור בעניינו ה''י, הש"ת ישלח להם במהרה רפואה שלימה מן השמים בתושח'י (כידוע כל התלונות נעשו בהירות גמור כנובואר בש"ע ח"מ סי' שפ"ח), נקרא בזאת: ידיכם אל תה במעל זהה, אל תנתנו יד לפושעים חלילה.

בתחנונים ובתפילה לבורא ית''ש: أنا משפטינו האירה, יד זדים ולצים לעקרה, ויצא האמת לאורה, يتגדל כבוד אדון הבירה, והוא היה והוא יהיה בתפארה, עדי נזכה לבניין בית הבחירה ושם נזכה לראות מהרה בתפארת עוזר כי המלכות שלן היא בלבד לעולם ועד, אכ"ר.

הכותבים וחותמים

לכבוד הבורא ית''ש ולכבוד תורתנו

מערכת 'להעביר גלולים'

visnitz.merkaz@gmail.com

מי לה' אליו

קריאה לאחינו הנמצאים בשבייה

היות ואחים אנחנו לצרה וודעים ומוכרים עדל קוש השיעבור לצאת מושם, כל הרוצה לקבל עצה ותבונה כיצד להיחילן ללא חשש ומורא לשליות העף והמשפה יכול לפעת לכתוב אימיל הנ"ל, ונשתרל להעביר למומחים והבקאים בעניינים הללו (סודות מוכבחת), כמו כן ניתן מעטפת מושפטית שתדע בס"ד להתמודד עם נסיבות הפרחות ואלימות הנוהגים בין אנשי הכת, לעת הצורך נערכ את הרשויות עפ"י דין של תורה.

כמו"כ תנקן סיום מקצועי על ידי מטפלים מוסמכים אשר ידם רב להם בנסין ביוצאי כתות למיניהם, בתיאום עם הרשויות והגורמים המוסמכים.

מכתב גלי

שמעתי, כי בהעתון, מאמענט, נדפס אמר מכותב אחד, שמתפלא עלי, אין לא נזהרתי בכתוב מהאת בדבר הרכנות בוילנא, כאיסור לשון הרע ומחלוקה והלכנת פנים, אשר הנסי בע"ה עוסק בזה כל ימי חייו, ואשר גם עתה בודאי נזהרתי בזה, וגם הוציא מזה משפט שקר ומעוקל, כי לא מדעתך נעשה זאת וב להשפעת אחרים עלי נעשה.

ע"כ חנני מודיע בזה בשער בת רכיטים שבמקומם הורישת הדת וחרבן חדת – נעשה כל זה כהלכה. כאשר ביארתי במתחתי, מצוה הרבה וחובה גדרולה לעשות כל מה שביכולת לתקן הדבר לנדר גדר ולעמדו בפרק, ואין בזה ממש חשש אייסור. ופליאה לי על כל גזולי ישראל, המחשים בזה ואינם יוצאים במחאה גלויה, וכו'.

דברי המיצר בצורת המוני ישראלי ומצפה לישועת ד' נמהרה ויתרומם קין התורה ה'ק'

ישראל מאיר הכהן מרוזין

טבת, חראפ"ט

(כתבי הח"ח, מכתב מ"ז)

שער תשובה לרביינו יונה שער ג אות נט

מי שאינו מחזיק בחלוקת על המתיצבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הרי הוא הענש מפשיעיהם לכל חטאיהם ועובד בלاؤ שנאמר וכו' (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאר ה' אරור ישבה כי לא באו לעזרת ה' בגברים. ונאמר (דברים א) לא תגעו מפני איש. וכל מי שהוא להשי"ת ימסור نفسه על קדושת ה'. שנאמר (שמות לב) מי לה' אל ויאספו אליו כל בני לוי. ונאמר (במדבר כה) וירא פינחס וגוי ויקח רומח בידו. **וחובה על כל ירא ה', אף כי אהוב טהר לב, להעיר קנאה כי יראה והנה יד** שרים וסגנים במעלה. ואמרו רבותינו (ב"ר כו-ה): כל פרצה שאינה מן הגודלים אינה פרצה, שנאמר (עזרא ט:ב) ויד השרים והסגנים הייתה במעלה הזה ראשונה:

ירחות דבש חלק א דריש טו

ובעו"ה נהפר הוא כל עניין קנאתם ושנאתם לכבודם ולהנאותם וכבוד שמיים במקומם עומד ח"ו. אם יעמוד אחד ויתריס נגד רב ופרנסי קהיל ויזלزل בכבודם או יעבור על תקנת קהיל בענייני מסים שיקח ערך מזוויף וכדומה ירדפוו עד חרמה, **אם יגום בכבוד התורה והרמת יד בתורת משה - ישימו יד לפה**, ואפילו הטוביים יאמרו יmach שמו, רשות הוא וכדומה, אבל בשבייל כך לא יאמרו לרדוף אותו וליקח ממנו העירנות וכדו' ביושים ובzioniות לאדם צזה. וזה אורך גלות שלנו שאינם מקנאים קנאת ה' צבאות.

דברי גדולי ישראל על מענדעלן האגר וכות שוואנצני

כ"ק מרן אדמו"ר הగה"ק בעל תורה מרדכי מויזנץ זי"ע

ער איז נישט קיין גרויסע חכם און האט נישט קיין דעת תורה
וهم עלולים להגיע להשלש עבירות החמורות!! (ס"ג שמות חשש"ה)

זקן ראשית היישוב מרן הגאון הגדול ר' אליקים שלזינגר שליט"א

ער איז א עבודה זורה! מי שמכבדו ובא להשתחף אצל הרוי הוא עובד ע"ז ממש!

ספר תורה שהם כותבים ישרף כדין ס"ת שכותבו מין

כ"ק מרן אדמו"ר משאץ שליט"א – ב"ב

זוי זונען פסול לנעדות! זוי האבן א דין ווי א גוי! קופרים בעיקרי!

כ"ק מרן אדמו"ר מויזנץ שליט"א – קיימישען

א רבוי וואס זאגט אוּ מען זאל אויפהען מקיים צו זיין כיבוד אב ואם

אייז ער דאר א מסית ומדיח אוז אײַנער

כ"ק מרן אדמו"ר מויזנץ שליט"א – ירושלים

איסור גמור ארייצטראטען אין זיין ערען שוהלן!

ערגען ווי א רעפאים שוהלן!

כ"ק אדמו"ר ר"מ מרגנסטרן מתורת חכם שליט"א

דברים חמוריים!! מ'שריבט אויף א בשר ודם 'איינו גוף ולא ישיגו משיגי הגוף'

דאס זונט אויס אפיקורסט און מ'דארף מוחה זיין אויף דעם

הגאון הגדול ר' חיים יוסף דוד וויס שליט"א דומ"ץ סאטמאָר אנטווערטן

א חסידות וואס מאיז משתחפ שם שמים ודבר אחר נעהר מן העולם

דאס אייז נישט קיין חסידות דאס אייז אפיקורסט!

יינט זיין נסך ושהיכיתה נבליה!!

הלכות עבודה זרה

היות שטויות גדול וחמור מאד נפוץ בקרב הרבה אנשים שחושבים שעבודה זרה ושגעון הם תרתי דסטרי, וכשרואים דברי מינות או אדיות לע"ז אומרים במח' יד: עה, ער איז נבער משוגע! ובזה חושבים לתרץ הכת הידע עובדי ע"ז. או שחושבים שא"א להיות שהם עובדים ע"ז, הרי מניחים תפילין ומק"מים מצוות (cutת עדין...) וכדו'. אך פשוט שטויות זו נובע מחסرون ידיעה ובקיאות בהלכות המפורשים בש"ס וברמב"ם (אשר ב"ה זה הרבה שנים שלא היה נוגע למעשה, וזה הביא לחוסר ידיע בהלכות אלו)

ומפני שזה נוגע בעוה"ר בימינו אנו, והם הלכות חמורות מאד ע"כ ראיינו לנכון ללקט עכ"פ עיקרי הדברים, והרבה יותר וכו' וכדי ללמדם בפנים.

וז"ל הרמב"ם הל"ע"ז פ"ב ה"א: עיקר הציווי בעבודה זרה, שלא לעבוד אחד מכל הבראים- לא מלאך, ולא גלגל, ולא כוכב, ולא אחד מרבע היסודות, ולא אחד מכל הנבראים מהם. ואף על פי שהוא יודע שה' הוא האלוהים, והוא עובד הנבראה הזה על דרך שעבד אנווש ואנשי דורו תחילה - הרי זהעובד עבודה זרה.

ובhal"ט: המקבל עליו אחד מכל מני עבודה זרה באלה, חייב סקליה: **אפילו הגביה לבינה ואמר לה אליו אתה**, וכל יצא בדיור זה - חייב; ואפילו חזר בו בתוך כדי דבר, ואמר אין זה אליו - אין חזרתו כלום, אלא נסקל.

ובפ"ה ה"ג: וכן אם זקף ביצה וכו', חתר דעתך וכו"ב, והשתחווה לה אסורה. עכ"ל עי' שם ג"כ דין המשתחווה לבהמה וכו'.

וז"ל הרמב"ן פ' יתרו עה"פ לא יהיה לך אלהים אחרים: בענין ע"ז ג' מינים, הראשונים החלו לעבוד את המלאכים וכו' וchosבו שיש להם יכולת במ להיטיב או להרע, וכל אחדעובד לשור שלו וכו', ואלה הם הנקראים בתורה ובכתובים כולם אלהים אחרים וכו' **וע"פ שהיה העובדים מודים שהכח הגדל והיכולת הגמורה לאל עליון**, וכך אמרו רבותינו (מנחות קי) דקרו ליה אלה דאליה, ובזה אמר הכתוב זוכה לאלהים יחרם.

הרוי שאפילו מי שיודע שה' הוא האלקים ושוטו"מ יכול להיות עובד ע"ז רח"ל.

ומעשה טיפשות ושגעון אינו מצל מדין ע"ז.

דין המסית לע"ז ודיני ע"ז והאடוקים לה ויום אידם

רמב"ם פ"ה ה"א: המסית אחרים לעובדו ואמր להם עבדוני, אם עבדו אותו- נסקל; וכו'. אבל אם הסית לעבודת איש אחר, או לשאר מיני ע"ז, אם קיבל ממנו, ואמר han נLER ועובד אף על פי שעדיין לא עבד, שניהם נסקלין המסית והמוסת, שנאמר 'לא תאהה לו ולא תשמע' הא שמע ואבה, חייב.

ה": מצוה ביד המוסת להרוגו, שנאמר "ידך תהיה בו בראשונה להמיתו". אסור למוסת לאחוב את המסית, שנאמר 'לא תאהה לו' ולפי שנאמר בשונה "עזוב תעזוב עמו" יכול אתה

עזוב להה - תלמוד לומר, "ולא תשמע אליו" ולפי שנאמר "לא תעמוד על דם ריעך" יכול אין אתה עומד על דמו של זה תלמוד לומר "לא תחוס עינך". ואסור למוסת ללמד עליו זכות שנאמר "לא תחמול" ואם ידע לו חובה אינו רשאי לשחוק ממנה, שנאמר "ולא תכסה עליו". פ"ב ה"ח: ישראל שעבד עבודת זרה הרי הוא כgoי לכל דבר וכו', ומשומד לעבודה זרה הרי הוא משומד לכל התורה כולה.

פ"ט ה"ה: יום שמתכנסין בו להעמיד להן מלך, ומרקיבין ומקלסין לאלהיהם יום אידם הוא, (י"ב שבט...) והרי הוא כשאר אידיהם.

פ"ז ה"א: מצות עשה לאבד עבודת זרה ומשמישה וכל הנעשה בשבייה, שנאמר אבד תאבדן את כל המקומות וכו' ונאמר כי אם כה תעשו להם מזבחותיהם תיתוצן וכו'.

פ"ז ה"ז: וכן אסור לספר בשבחן, וכו' קל וחומר שלא יספר בשבח מעשי, או שיחבב דבר מדבריהם: שנאמר "ולא תחנן"- לא יהיה להם חן בעיניך, מפני שהגורים להידבק עימם וללמוד מעשיהם הרעים.

פ"ז ה"ג: עבודת זרה עצמה, ומשמישה, ותקרובות שלה, וכל הנעשה בשבייה אסור בהנאה, שנאמר ולא תביא תועבה אל ביתך.

פ"ט ה"א: אין כורתין ברית לעובדי ע"ז, לעשות עמם שלום וכו'. בד"א בגין, אבל מוסרי ישראל, והמנינים, והאפיקורוסים מצוה לאבדן ביד, ולהורידן עד באר שחת מפני שהן מצירין לישראל, ומסירין את העם מאחריו ה' כישו הנוצרי ותלמידיו, הצדוק וביתוס ותלמידיהם, שם רשיים יركב.

דברים נוראים מספר פענה רחא פ' ראה: שאל מין א' את הרב ר' נתן בן רבינו משלום סבת אריכות הgalות הזה כ"כ ולא כן גלות בבל שבא על ע"ז שאין עון חמור ממנו ואעפ"כ לא ה' כ"א ע' שנה, והшиб דבבית ראשון עשו צלמים ואשרות וכליים שלא לק"י מא, אבל בבית שני עשו ע"ז מבני ישראל עצמן דהינו לאותו האיש ותלמידיו והפכו עליהם הנבאות הקדושות, וקבעו לע"ז קיימת ומקובלת לעובדי' לכך הדבר חמור ועונש כ"כ.

דברי נבואה מהר"ק מקאמarna ז"ע (זוהר חי בראשית דף כו: -עמוד קא): **יש מתגאה ועשה עצמו אלהו וכו'** כפרעה הרשע וchengים וכיואש מלך יהודה שהרג זכריה הנביא על ידו שעשה עצמו אלהו והתייר להרגו ביויה"כ שחל להיות בשבת והוא שeat בסימני טומאה, וכו' ועשה אל אחר- **מלך**, שeat התנשאות הרע, ועשה כספית **שמשתוקה** שהכל יסփחו אליו והוא יהיה רב ורבי וראש **זנגב** וסובר בצדון לבו שהוא גאון עולם וכל הדור טפחים אליו ראש כל בני הגלות, והעני הזה **אפילו צורתא דשמיutta** אינו יודע אלא **להפוך דבריו אלוקים חיים**, פוטק פסקים לא טובים וכו'. מלך עליון יair עינינו ויצילנו מכל טעות אםן. עכ"ל (תיבות' והוא יהיה רב ורבי וראש זנגב' לכוא' לא היה פירוש עד הדור הזה...)

**ולמעט פולחנא נוכראה מן ארעה ומלך קוב"ה במלכותיה ויקרייה
כי תעביר ממשלה זוון מן הארץ ומלך אתה הוא ה"א מהרה לבذر**

גָדוֹלִי וּמְנַהֲגִי יִשְׂרָאֵל הַצִּילוּ!!

מעכ"ק מרנן האדמו"רים והרבנים הנקוה"ץ שליט"א די בכל אתר ואתגר, הע"י: בודאי ידוע לכם והגיע לאזוניכם השערורי הנוראה והמחרידיה בקרב בית ישראל אודות הכת הנורא והמסוכן "שוואנטנים-מענדלייסטן" - אנשי הרמן"מ האגר ממרכז ויזניץ ב"ב,

אך דא עקא שבטע הדברים הוא של הרבניים והאדמו"רים שליט"א - בהיותם יושבי אהל מופרשים מכלל הציבור, לא מגיע למועד"כ פרטី הדברים בשלימותן, רק מה שהגבאים שיחיו מביאים ומציעים ל蹶ען כבודם, וזה גורם להציבור הרחב - גם להיראים והחרדים לכבוד הש"ית, לשאול ולתמונה היתכן שמנהי הדור אינם נוקטים את שבט ההנאה בידים בעת חירום כזאת ואינם טובעים עלבונה של תורה וכבודו של מקום, אשר בלי ספק אם היו מודיעים לכל המתרחש בודאי לא היו שותקים ושלוווים ולא היו נותנים מרגוע לנפשותם עד אשר היו מעמידים הדת על תילתה. (ואפילו אלו אשר שמעו אז עפ"ס קacct זיך' אבל ברור שלא שמעו רק מקצת מן המקצת ממש).

אע"כ באנו בזה להביא למועד"כ מה שהציבור כבר יודעים ורואים ורעדיהם זכות המנהיגים לדעת האמת.

הלא אש תוקד בקרבינו ובקרב כל אשר בשם ישראל יכונה, מול המעשה הנורא המתראח לעינינו, כאשר יצא ממחנה ישראלי איש גבה לב ועשה עצמו אלוה, וגרר אחריו כמה מאות אנשים נשים וטף מזרע ישראל והעבירים מדעת קונם, ובכמה מני כפויות ופיתויות שונות ומשונות כפה אותם להמיר דתם ולקבל עליהם אלהותו רח"ל ולהאמין בו שאינו גות ולא ישגוחו משיחי הגות' (מסמך א') כמו שאומרים הנוצרים על ישו הנוצרי ימ"ש, ודורכים ממש בעקבות האילילים ומישיחי שקר שקדמו לו כמו שבתי צבי וייעקב פראנק ימ"ש שמתפללים עליו לראות מהרה בתפארת רבינו (מסמך ב') יונשגב רביינו הקדוש לבדיו רח"ל. וכייבעם בנבט בדה חаг מלכנו - ראש השנה לע"ז ולשגעון - י"ב שבט - היום אשר חולל שיטתו הקדושה' (מסמך ג') וכיידוע שכן עשה גם ש"צ.

ובאקוריות נורא ואיום פושע על ראשי עם קודש ומבהה את השבויים והנדרים תחת רגליו ומשפילים עד לעפר ויוטר, בצוותו אותם לעשות מעשים משונים ומוראים אשר אין הדעת סובלתן, בכונה תחילת להשפילים כמו שאומר בפיירוש, ואף חיבר על זה הניגון המטורף הידוע זכרים מקבלים' שמאז ועד היום מנוגנים אותו בכלليل שב"ק לפניו קידוש וכראש השנה לפני תקיעת שופר וביה"כ קודם תפילה נעילה ובכל חופה לפניו סידור קידושין!! ופעם אף גור אמר שהධינימ ווזקנים יכינו הפהענטשעס להטיש במקום הבחורים כדי לבטל גאותם' ולהראות שהם נכנעים להנהייג, וברוח גביה ונפש רחבה כלעלם הרשע, טובע בפה עוד ועוד כבוד ויותר לrome ולבשאו ולנשאו ולהגביהו ולהמליכו עד שצרכים להיעשות לו עבדים (מסמך ד') והتورה הק' צווחת כי ליבני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים! ומזמרם בהחבורות להתודע ולהגלוות כי רבינו הק' הוא מלך על כל הארץ! ויש עדים רבים שנגיל אצלם לתלות תמנתו של האיל במקומות המזווה! וקוצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס (עי' יומא ט):

והחליה שווייתי ה' - לשיתי הייליגע רבינו נגדי תמיד (מסמך ה') עד שתתנאה על בוראו לעשות דבריו יותר חשובים ונעלמים מדברי התווה"ק! (מסמך ו')

וכבר נעשו אדוקים לעבודה זורה כ"כ עד שכותבים בפיירוש שהם עבדים לוי' (מסמך ז'). ובמקום שככל ישראל כותבים בספר לה' הארץ ומלואה' הם כותבים לרבייה"ק הארץ ומלואה' או בכח רבייה"ק' (מסמך ח') ויש"ש נמחק מזכרון למגורי ה'י.

ולא עוד אלא שגוזל נפשות עיריית הארץ - הילדים והבחורים מהיק הורייהם ומגלה פנים בתורה שלא כהלה, שאם ההורים אינם געטריע שוואנטניים או רוצים לעזוב את הכת, יבגדו באבותם ובאמותם

יברחו מהם רח"ל, ומוציאים לאור קונטרסים ובכללן מיוחדים (הנקרא 'לעבקינד' ועוד) לשטוף מוחות הקטנים (מסמך ט'), ועושים על זה תמידים כסדרם הציגו בפומבי (פלע"ס, סקיט"ס) נוכחות של המנהיג האיך שמרדים באב ואם ובכל המשפחה למען האדיקות לע"ז. וכן טובע הוא עצמו תמיד ברבים וביחיד. (ומזכיר פה מה שדרש בעצמו ביום אידם- י"ב שבט ותובע בהה שימרדו באב ואם ובכל המשפחה למען כבודו). וביו"ט שמח"ת הדפיסו דגל' להילדים עם תמונה של עשרה הדברות ומהקו' כבד את אביך ואת אמך' מן הלוחות. וכבר יש הרבה משפחות שהבנות אכן עשו כן למשה - בן אביו וכלה בחמותה. בניך ובנותיך נתונים לעם אחר ועיניך רזאות וכלוות.

וכל מושג ולשון שמקדש אצל כלל ישראל להקב"ה גלו הם למען האليل כגון: אמר ונעשה רצונו, רביה"ק בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, אנו קרויצי חומר זוכים לעמוד לפני, דע לפני מי אתה עומד', מקבלים עליינו על מלכותו, להשרות שכינתו בתוכינו, וכו' וכו' לעשרות ולמאות ביטויים כאלו בכל ספריהם וגליוניהם.

זה אינו פליטת פה, או 'כשנעה שיצאה' וכדו' אלא כל זה נעשה במחשבה תחילת ובשיטה יסודית אשר יסד והעמיד המנהיג בעצמו בעשרות דרישותיו ושיחותיו למשך שנים רבות! אדרבא, תשאלו מאנשי הכת אשר רוצים להכחיש כל זאת - שהם יביאו לפניכם את כל גליונות של 'לעבקינד' שי"ל על ידיהם למשך כמה שנים, וקונטראסי' ולדבכה בו, ומידם תקבלו ותיעיינו! ותחשכה עיניכם מהכפירה ומינות שיש בכל דף! (חויז מן הא rms והטעරאר הנורא שיש שם שבזה מחנכים הדור הצעיר לשנהה ואוצריות ע"י קרוב למאה עמודים בכל חדש מלאים פאליטיק ומחלוקת ישנים וגם ישן נושא, מלאה בתמונות צבעונית וטיפת דמים וכו' לעורר ולהשריש השנאה עמוק ללבם של תינוקות שנשבו, דבר שאין כדוגמתו בשום קהילה בעולם להנחייל שנאה ופוליטיק לתשב"ר באופן رسمي!).

ולאחרונה אמר ראש חכורה יוסף ברעטLER על קו הטלפון שלהם שם על הג' עבירות החמורות אם יאמר הרבי לעבור צרייכים לעבור, ופירט בפירוש: כגון לעבוד עבודה זה או לאבד עצמו לדעת רח"ל. והרביה יותר יש ממה שכחוב כאן, אך יכלה הניר והם לא יכולו.

**וע"ז ידו כל הדוים ויתמלאו הבגדים קרעים קרעים על חירוף וגידוף
וחילול ש"ש, באופן رسمي ופומבי בראש כל חיצות,**

וכמעט אין פוצה פה ומצפצת

וב"ה לאחרונה נעשה התעוורויות בקרב ישראל בעניין הנורא הזה, וניתן לומר שזה כבר כמה מאות שנים שלא הייתה כזאת דעה רווחת ומאותה אצל כל אשר בשם ישראל יcona וידע המציאות לאמיתו, שהמגיפה הזאת מחייבת לעזרו ועם ישראל מרגשת חובה להפליט את הכהפרים האלו מכרם בית ישראל, ולהזכיר להם עד מתי אתם פוסחים על שתי הטעיפים? אם ה' הוא האלקים לכון אחריו ואם לאו יعلו להר, יהיה יבנה מזבח חנניה יגון בכדור, ייכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באליך ישראל (ברכות סג). וייתר מעשרה רבנים חשובים כבר הבינו דעתם ברבים (והרבה יותר מזה ביחיד) שכחזה הוא כת ש"ז וגרוע מהם.

ועני' ישראל החודים לה' ולתורתו נאחים ונאנקים תמהין ושאלין:

היכן הם המנהיגי ישראל? היכן הם גודלי הדור? היכן הם הבתים דין?

מדשתקו רבן ש"מ דניחה להו? ולא די ששוטקים אלא מכבדים אותו ומתחשבים אותו, מזמנים אותו לשמהות ומקבלים אותו לביקורים וכו' בכל גינוי אדמורו"ת כאילו לא היה! לאיש כוה חולקים כבוד? מי

שמתפלל ג"פ בכל יום וזה אלילים כרות יCRTונ' יכול לכבד ולהחניף לאليل כזאת? האם אכן בימים האלו אין מנהיג ורב בישראל ואיש כל הישר בעיניו עשה? (באמת יש למד זכות שרובם ככלם אינם יודעים עד היכן הדברים מגיעים וככ"ל, וע"כ באננו בזה להביא לידי עתכם הרמה המזיאות הנורא).

וזאת למודע, שהוא שאדם ר"ם ורבנים מוכנסים אותו לביקורי כבוד, והוא לו החיזוק הגדויל ביותר כמו שאמר בעצמו כמ"פ ברבים כשהוזר מנסיעות "איך בין געווין יעט אין אמריקה, כי האב געהאט דארט איזויפיל כבוד, אלע רב"ס האבן מיד מכבד געווין, זעה איך פון דעם או זי האלטן אז די שיטה הקדושה איז אנטע זאך ולא כמו אלו שאומרים לי שאנו מופרדים ברוחוב", וזה נתן לו הגינוי להמשיך לדרכם על ראשי עם קודש ולהמותם מדרך ה:

האם ח"ו חזורים על הטועות שנעשה בידי השופטים (סנהדרין קג): "ועל דבר זה נעשו אנשי פלגש בגבעה" וברשותי שם על פסלו של מיכה שלא מיהו ישראל בידו, נעשו אנשי פילגש בגבעה שנפלו בידי בניין והרגו מהם ארבעים אלף איש? בغم' שבת נד: ואם יכול למחות באנשי עירו ולא מהה הריהו נתפס על עזון אנשי עירו ואם יכול למחות בכל העולם יכול הריהו נתפס על עזון כל העולם כלו.

דברים מחרידים בתנאו دبي אליו רבה פי"א: מי הרג את כל אלה הוא אומר לא הרבה אותן אלא פנהם שהיה סיפק בידו למחות ולא מיהה וכו' כל מי שסיפק בידו למחות ולא מוהה, כל הדמים הנשפכנים בישראל אינם אלא על ידו שנאמר (יחזקאל ג' לג) ואתה בן אדם צופה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם וגנו' לפ"י שכלי ישראל ערבים זה זהה. ולמה הן דומים לספינה שנקרעה בה בית א' אין אומרים נקרעה בה בית א' אלא כל הספינה נקרעה כלהvr כר' הם ישראל שנאמר וכו'. ושמא תאמר אותן אלף שנחרנו בגבעת בניין מפני מה נהרגו. לפ"י שהיה להם לסנהדרי יודלה שהניחה משה ויוהשע ופנחים בן אלעזר עמם היה להם לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניתיהם ולהגביה בגדייהם למעלה מארכוביתיהם ויחזרו בכל עירות ישראל, יום אחד ללביש יום אחד לבית אל יום אחד לחברון יום אחד לירושלים וכן בכל מקומות ישראל יילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ובשתיים וכשלש עד שיתיישבו ישראל בארץם. כדי שתתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה בעולמות כולם שברא מסוף העולם ועד סוףם. והם לא עשו כן אלא שנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרכיו וליענו ולשדהו ואומרים שלום عليك נפשי כדי שלא להרבות עליהם את הטורה.

ברמב"ם הל' תשובה פ"ד ה"א: כ"ד דברים מעכביין את התשובה. ד' מהן עזון גדול; והעושה אחד מארבעתן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה, לפי גודל חטאו. ואלו הן: המחתיא את הרבים וכו' ובכל עזון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יהודים ולא מיהה, אלא יניה אותן בכשלין עכ"ל.

הרי העידו חז"ל (סנהדרין סג): לא עבדו ישראל זורה אלא להתרhir להם עריות בפרהסיא. האם צריכים להמתין עד שיגיע לידי תבעל לטפסר תחילה? (כゾו, בפרשタ בערלאנד הזדעזע העולם על מה שאמր חתנו - משפייע שם, שאפי' אם המעשהאמת אין לנו קשיא כי הצדיק הוא למעלה מהכל. עפ"ל) רבותינו! אי"צ להמתין שהם יאמרו לנו לאחר המעשה. הם כבר אומרים עכשי' בגלוי' שהרב הוא למעלה מהכל, אין גוף, א"א להקשות עליו כלום, ביטול הדעה באופן מוחלט' (מסנ"ד), וצריכים להאמין בו בבחינת נעשה ונשמע. ובפירוש אמר הרראש החבורה שלהם - דוד משה סג"ל מב"ב, בדרישה שאמר בב"פ- שادرבא הכל שהרב הוא יותר נגד התורה הרי או מקיימין יותר מציאות אמונה והתקשרות לצדיקים! עפ"ל הכלה אתה עושה בשארית ישראל? רבותינו היכרים והנכדים, פשוט מעיליך והשליכי לארץ! עני ישראל לכם תלויות!

ציילומים מקונטראסיטים החודשיים 'לעבקינד' ועוד, שהقت מוא"ל בעידודו של המנהיג

מסמך א

כפניהם קרים על נפש עייפה הוו נחבורות לבחוריהם, הבלבול והספק ששלטו וערובבו את דעתם נעלמו כלא היה. דרכו החסידות היפה לפניהם בשלחו ערוה ומוקן לאכול, בראשונה הבינו והשכילו במשמעותו של חסיד ובמיטרתו עלי אדמות. החיכימו במהות התחשרות וחוכתה, והפכו לדעת שרביה בקדוש אינו גוף ולא ישיגו בו שיגוי הגוף. נארץ ונקי, מעד לכל דמות ודרמיון.

מסמך ב

קרוע שבור ומורחת וועל כו נקווה לך הא' אלוקינו לראות מהרה בתפארת ריבנו' שפזה ב מהרה להבשר בبشורה המרנית ונזקה לחזות בהתמצשות התפילה יתמליך אתה מהרה לבדי' על כל מעשהך... וכל הרשעה כולה כעשות תכלת... בקרוב בימינו א-מן-

**ויעש ירבעם הג וכיו' ויעל על המזבח אשר עשה
בחודש אשר בדא מלבו ויעש הג לבני ישראל** (מלכים א' י"ב ל"ג)

מי ידע מה מחייב הפסוק **'אני אני הוא ואין מייד מציל'** על הסמרטוט הזה, וכן חיבורו על זה ניגון חדש, מי הוא ה'אני' שמכובדים אליו, ומיד מי אין מציל?

הנה זה עומד אחר כותליינו. מי
חג הפסח חלפו ועברו ובאhabitנו
וחמלתו הביע רבינו הקוה"ט
שליט"א לרדת אלינו קרויצי חומר
ופשוטי עם לחונן אותנו דעת ותבונה במהותה
של מסע הקודש - ראה בנפרד.

"אלינו קרויצי חומר"

וכיitzד ני^{תנו} להגדיל את שמו וקבעו של אבינו מלפנו רבנו הקדוש שליט"א? כמגן בהתיחסות בהילכה בדרה השיטה הקדוצה שהנחלת לנו בקדושתו, בזמנים הוראותיו הקדושות ודרישותיו מאתנו בכל שעת היממה.

אה ביעיר, לדעת כי רבנו הקדוש - מלך הוא, ואנו עבדיו המתחבקים בעפר רגלו, כפי שמכיר רבנו הקדוש בשם החובת הלבבות שעבד נקרא רק כאשר הינו מבוטל לגמuri, אך באם אינו מבוטל במאת אחנים אלא תשעים וחמש פסיק תשע איז אינו עבד גמור ואינו יכול להמליך את מלכו - כי לא קיבל עליו את עולו זמורתו בשלימות, היהות והוגה מוחשב את עצמו לאדו עליו ואף לאחיו בודד אינו לפל לקבל את מלכותו ואדנותו באמת.

גם אנו בעת שמתוכנו למלך את רבנו הקדוש שליט"א עליו לבטל את האנוכיות והישות קליל, לנפץ ולנטוץ כל חלקיק של איר' כל אחד בשלו ובדרךו מהשכמת הבוקר ועד שעת השכיבה, ביום חול ובשבתות, כאשר נתאמץ ונתרמסר אכו להתבטל אליו כפי שמחנכים אותנו ביום הייליג'ן וביניהם חידר או נוכל להכיר מלכותו, בחזרה בקרוב נדרש מאתנו לפעול ולעשות ככל הנិקון להתבטל אליו למען יכירות וידעו כי אכו מתקרבים אנו לימים הגדל והkadush - מתוכנו למלך את רבנו הקדוש - ולקבל מלכותו באמת!

אוון זה ששמעה על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים – ולא עבדים לעבדים!

בארתי את משמעותה של הדבר, את עלילונותו של הרב הקדוש, שחביבתו אינה בגין שקידתו בתורה ותפלתו הלווה כי אם גזירה היא מלפני. א שטיך באשעפער. עד שאחד הבחורים וחר מורהו והר

כל בלו, בטול היש העצמי בעפרא הארץ,
לשים עצמו כאסקופה הנדרשת לרגלי הרביה
הקדוש, בטול היש ובטול הדעה באfon מוחלט
וללא עוררין.

וכפויו להפניו אליו בהכנעה ובקבלת שעבוד
יעול באבה ויראה, לעזוב את רדייפת הפבוד
והגאות, בקשות גבוני כבוד ותשומת לב.
כשהאחד עומד בטיש ומצפה שהרב יבר
יבחינו بي וישגר תפוח לעברי, בהזקה על
בחינת המשכטה, אותן הוא כי לא דרך על מפטון
התבטלות, חידד.

וכשבחור מקשר באמות ובתמים לרביו הקדוש
אזי כל יומו סובב איה וرك סביב האziek. "שוויתי
הייליגע רבוי לנגיד תמיד", שננו שוב ושוב.
הליכותיו והנהגותיו של ויזניאץ בחור שונים

מלךיות, אחר שאנו אומרים ייקבל על מלכותך
שליהם, וירוממו בקהל עם או יקירה פיעד
הגקסף יישקעו רוחקים נטואו יתנו לך פטור
מלךיה כי על ידי זה שאנו ברום את כבוד
הפלכות והזרה, יתגאל ויתקדש שפיה רבא,
ואז נזכה שלא ישב תבל יכיר במלכות רביינו
הקדוש עליינו.

בכל פאה ופאה שפצעה בקימים אל, נעצר
ונתבעו, האם מתאים לך לכבוזו של מלחה.כו
בפאתות חייזיות פגון: דחיפות על הפארענטשע,
לקליה על הרצה כי שלע בדרכנו, קבלת פני
אורחי הפלגה ממפלחת המלכה והמחטנים,
בכלל הבאים להסתופר בשפטת רביו הקדוש,
אשכות ודבר בקהל קולות גומני הפסחה,
ויריקת שירוי הטעתקים והפעעה, אף
quirikids וההתנוגות וכל המסתער.

וכפויו גם בפנימיות התרנוגות, לעמוד בדור
ארץ יראה, מיט איזילשיט און ראהיג'קייט,
שייצלו להביע נלונות על כל אחד ואחד -
כזה ראה וקסל -nas איז א אמת'ער תלמיד
פינעם הייליג'ז רבינו.

ושר: ה' אלוקי, ישראל - מלחה. [עם הפסיק בין
'אלוקי' ל'ישראל' וחיבור במילה 'ישראל' ל'מלך']
קשהונטו להציג שריבינו מקדוש בעל
האהבת ישראל הוא הינו מלך ישראל.

או מה זה נוצע אליו? אף מלך במלכותו יושב
מלךות ובנו הקדוש מתקלה ונראה לעין כל, אבל
האם זה נכון אליו או שרק האחים אריכים
לעתות פך יכלו בכללם לפחות הרבה הרכות הפלגה
במלכותו?

וחותשה היא פו מלכותו של רבי הקדוש
נוצעת לכל אחד ואחד מאתנו, גדול קטן, אנו
שאוכלים לשומך ולהשופר בשפטת הפלגה במקום
מלךתו, חובה עליינו ביותר שעת וען, להתנוג
בראי וכיאות לכבוזה של מלכות.

אנו שאוכלים מידי שביע בשבע ומפני חוץ בחרשו
לעמדו לפני הפלגה, חובה עליינו שבעתים בזמנים
אלג, לקלל מלכותו עליינו ולשמור על כבוד
המלךות.

בראש השנה בתפלת זיאתך לפני אמירת

שאלת ח'

האם מותר או צריך להניח את ספרה"ק של רבנו הכהן גנון דא"ח וכו' תרbeck
מעל החומש או לא? והטעם?

תשובות

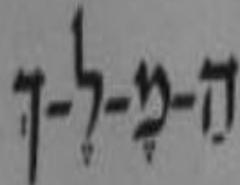
כשלומד דא"ח ודברי קדשו של רבנו הכהן שligt"א כטובה בהקדמה לספרה"ק צמח צדיק, כותב שכאשר אדם לומד בדא"ח מרבו אין זה לימוד בספר גרידא אלא נשפע מאורות המגיעים אליו כאילו עומד בעצמו במצוות בעת אמירת הדא"ח מפ"ק של רבו. ולפי"ז שכאשר לומד בדא"ח של רבנו הכהן שligt"א אין זה רק הספר אלא רבנו הכהן עצמו עומד כנגדו ואומר דבר תורה, וא"כ מצוי כבר ממש בבדיקות ה'.

ודאי שאמוריהם לעשות כך, שכידוע תכילת האדם בעולמו ותכלית לימודו בתורה"ק זה שיגיע להתקרב באפס מה לדבקות ה' ע"י שלומד ומתקדש וכו' וא"כ התורה היא האמצעי שעי"כ יגיע אל המטרה.

וענין ההתקשרות לצדיק אמת בוה עצמו מקיים חובתו של ולדבכה בו, בוה כבר אווז במטרה ולא רק באמצעי לכך, וליה גיע

מסמר 2

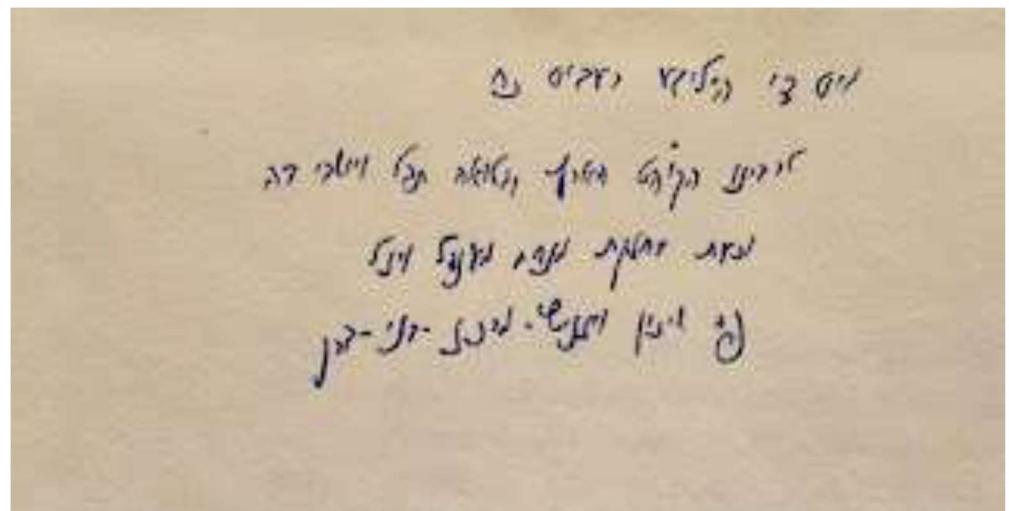
עיקר הציווי בעבודה זרה, שלא לעבוד אחד מכל הברואים (רמב"ם הל"ע"ז ב א)

להכיר ולדעת בידיעה ברורה בלב ומוח שacky כי לבדו ימלוך מלאה, ונשגב רבנו הקדוש לבדו, כי המלכאת שלג היא, ואנו קרויצי חומר זוכים בזכות נשבגה ומתקנת חכם מפש לעבדו בלבם שלם.
אה - אכו בעוד בשלושים יום נמלח את רבנו הקדוש עליינו, אבל אי מלכא أنا עד האידנא

שיםו לב: "אנו קרויצי חומר" - אבל הגעתש��ע איינו קרוץ מחומר!!!

מיט די הייליגע רעבים כה
לרבינו הכהן"ט הארץ ומלאה תנבל ווישבי בה
וכעת בחזקת מנחם מענדל ויזל
פה שיכון יידנץ מרכז -בני-ברה

בכרביה"ק
העניר פעלדמאן

במקום שכל ישראל כתבים לה"ו או בס"ד כתוב 'בכח רביה"ק' ואין ذכר לשם ה'

(ב"ה שא' מאברכי הכלל כתב עליו מהאה: אפיקורוס כבר שכחת שם השי"ת)

מלמדים להילדים לבגוד בהוריהם לכבודו של העבודה זרה "כי גם את-בנייהם ואת-בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם" (דברים יב לא)

ובתקיפות לילך בעקבותיו ולנהג כמווהו, הוא פשוט "חוטף" את נשותך", ה' ישמרנו ויאצילנו.

"אֲבָעוּ - סְאֵיז מַיִין טָאַטָּע..." נִתְנָאֵל נִשְׁעָנוּ עַל הַכְּפָא, רָאשׁוֹ סְחֻרְחָר וְלִבּוֹ כְּבָד עַלְיוֹ.

"מַיִין טָאַטָּע... מַיִין טָאַטָּע..." גִּיחָב רַבִּי אַחִיעָזָר, "וְאֵם הוּא אָבִיךְ,
אָז הַזָּא הַבָּעָלִים עַל נִפְשָׁךְ וְעַל נִשְׁמַתְךָ? לֹא וְלֹא - הוּא אִינּוֹ
בָּעָלִים עַלְיוֹ. הוּא צָרִיךְ לְזֹוֹן אֶתְךָ, לְסַפֵּק
לְקָרְבָּן מְחִסּוֹרָךְ וְצָרְכִּיךְ הַגְּשָׁמִים. אֲךְ עַל
נִשְׁמַתְךָ וְעַל צָרְכִּיךְ יִשְׁלַׁח בָּעֵל הַבָּיִת אֶחָד
וְיִחַד - אֲךְ וּרְקָה רַבִּי הַקְדוֹשָׁ אַחֲרָאִי
עַלְיוֹ! וְאֵם הוּא נוֹגֵד אֶת דָּרְפָּן הַקְדוֹשָׁה,
אִינְכָּה מִצְוָה לְצִיִּית לְדִבְרָיו. אָסֹור לְקָרְבָּן
לְשִׁמְעָן בְּקוֹלוֹ".

"ובכלל, הָרִי לְמַדְנֵנִי בַּעֲבָר, שָׁאוֹתִיות
ט' וְת' מִתְחַלְּפּוֹת - הָאֵם יִדְעַת מָה הַם
הַרְאִישִׁי תְּבוֹתָת שֶׁל מַיִין טָאַטָּע" מ-ת!
- אִם תַּרְבֶּק בִּמְלִים אֵלּוּ, וְתַנְהַג בְּשׂוֹנָה
מִהּוֹרְאַת הַקְדֵּשׁ עַקְבָּה הַזְּרָאָתוֹ שֶׁל אָבִיךְ,

סימני (bookmark) להנich בטור הסידור

ויאמר אלהי עד מתי אפם פשחים על שמי הטעמים אם הוא האלקים לכוי אחריו ואם הבועל לכוי אחריו

ויאמר ה' אתי מֵאסוּ מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם וַיַּעֲזֹבָנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֶחָדים

(שמואל א ח ז)

מסתכלים על האליל בשעה שמתפללים תפלה שלו"ע

זכיה נשגבה זו של ההבטה בפני הקודש בתפלת שמונה עשרה השתרשה במחננו ונקבעה ביןינו לבין שלא תמולו, לבלי למציא
ולו אחד שעומד על הפה רענטשׁ ומעז לעצום עיניו בשעת התפילה, כי לפניו המליך עומדים אנו, ומה לנו גדור לעורר הקונה
אם לא צורת הקודש הבוערת כלרב אש.

אברכים בזדים השכילה להמתין לצאתו ולהתלוות אל הקדש בדרכו. רבנו הקדוש ירד בשבי מרחוב אמרי ברוך לשירות האדמו"ר מוויז'ניץ, לעיתים צעד לבדו, ולפעמים פנה בשיח קדש עם הפלויים המועטים.

בעקבות דמשיחא חצפה יסガ - ולאורה פאשר נוכחו לראות את פניו מלך הפישיט התקלה חוצפתם ופעמים רבים ארע זילדי השכונה (מעזרת גברים ואף מעזרת נשים...) מלך המשיח! משיח'iom חדש על הדרך?

אהבה רבה אהב אותנו אבינו רוענו בנותנו לנו את הזכיה הנשגבה לקבל את פניה השכינה בעירנו. אך חמלה גדולה ויתירה חמל עליינו, ובטבו וחסדו ירד ממכון שבתו להעניק לנו דעת בינה והשכל, לדעת ולהבין וללמוד את השקפת השיטה הקדושה בטורתה לקרأت מי הוד שבבוד בהם ישコン בתוכינו, למדינו אורחות חיים שנזכה בהן לעורר את מסע הקודש בחיה העולם הבא, במבט נעה נשגב ונכוון לטוב לנו כל הימים.

חברותא כלפי שמיא!!

בפתחון - משלמה הבהיר והסבירה האמתית - איך בין גראנישט. אני בלבד, אפס ואין, הכל זרייך - גראנישט ווערד ובגלל אפסי Ost נמייכותי הנני סומך ובוטח בלב שלם על בורא העולמים ורבנו הקדוש דא זדא אחחת הווא - שرك הוא יכול להולייכני ולהוביילנו "ביביש הלבן" - בדרך נכונה ובהירה.

לחותם היריעה נלמד לעניינינו ולדרךינו, להתרחק כמיטחוני קשת מקל שמן של גאותה ונגדנו קל של ישות ואנוכיות, בראותינו עד פמה תעב וגנה רבנו הקדוש האמרי חיים את בעלי הגאות, נחיד בקרבונו לרים ולנישא את הרבי הקדוש מעל לפול ראש, ולבטל את כל אשר לנו ברוחנו ובגופינו אליו, לשמע בקהל ולדקה בו, לדעת שהגאות ומגдалה אין נאר 'ליך עולמים', ומה לנו עם הגאות והפזד, האנוכיות והישות.

**שֶׁאָפַילוּ וְהִיא יֹשֵׁב וּלְזִימָד עַשְׂרוֹת וּמֵאוֹת שָׁנִים, הַוְגָה
בַּתּוֹרָה וְאֶרְאֶף נִבְחָנוּ לְהֹרְאָה וְלִדְּיִינָה לֹא בָּהִיא מְגַעַּ
לְדִרְגָּתוֹ הָרָמָה שֶׁהַשִּׁיג בְּצִכְיִיתוֹ הַגְּשָׁגָה לְשִׁמְשׁ בְּקֹדֶשׁ
בְּנִאמְנוֹת וּבְמִסְירֹות, וּבְעֵיקָר בְּהַתְּבֻטְלוֹת אֲמֹתִית.**

ובמפרשי הראשונים והאחרונים
גרימה להתנווחותם, ובגין כה
התרכקו מהאמת וטבעו בדרישת
קבוד וגאה...

"**אֵין הַיָּמָל הַעֲלֵפֶט נִישְׁטָה** דִי
אֶלְעָל הַלְּכֹת שְׁבַת לְעָרָה - אֲכוֹן
בְּפָמוֹבוֹ שְׁגַךְשׁ לְלִמּוֹד בְּעַמְל
וּבְשִׁקְיָה, לְגַדֵּל בַּתּוֹרָה - אֲכַל
רַק בְּאֶפְוֹן שְׁתָהָא הַתּוֹרָה הַאֲמַצְעִי,
שְׁהִיא מוֹלִיךְ וּמַבְיאָא אֶל הַעֲקָר
וּהַתְּכִלִּית, אֶל תְּקוּנוֹ הַגְּפַשׁ שְׁהִיא
קָרְבִּי הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא לְהַפְּגָה, לֹא
לְעַשְׁוֹת אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה
קְרִידָם לְחַפֵּר בָּה פָּבּוֹד וִינְשׁוֹת..."

ולכו האיב בראש המעלת

וכאשר נעצר לרגע, ונבייט אחורנית על כל
מה שעשה עפננו רבני הקדוש באהבתו אותנו,
ממרום שבתו ירד אל העם לромמןנו, לקדשנו,
יתלהט הלב ברגשי חכמת הטוב, הוזיה ושירה,
וממי שליב בשדר בקרבו ומנת שכל בקדוקדו
יחוש ברגשי איש אהבה מלאה בקרבנו, כלת
נפשי אחריך, הייליגע רבוי נפשי חולת אהבתך!

באהבתו העצומה אל כל יחיד ויחיד "גָּזָר" רבני
הקדוש שליט"א שנوت בשנות
ובזיונות על עדת צאן מרעיתו,
בניגוניהם כאלו ואחרים, תנועות
ידיים ורגלים, מנוגנים שונים
וחדים, שטרימל קאפטון בי"ב
שבט, וכל אלו ועוד תקו ויסד
ברצותו לקובב את הדבקים
בו אל האמת, להבאים אל
הتكلית.

ואף שהעולם בדורנו מלא
שׁקָץ וְזַהַמָּא, מבית ומבחוץ,
איש הישר בעינו יעשה, הכל
הפסר ופְּרִיקָת עַל מְחֻלָּת,
לדאכּוני נְהַפְּכָתִי לדגל
הגאות וקהבود בכל המגזרים,
כאבי גָּדוֹל מְנֻשּׂוא לראות
למְדִנִים מְפֻלְגִים שֶׁכְל תּוֹרָתָם
וּמְשַׁקְעָתָם מְרַחְקָם מִן האמת,

כעבָר דְקֹות אַרְכּוֹת שֶׁל רִיקּוֹדִים עַלְיוֹנִים חִזְרוּ
לְשַׁלְחוֹ הַחֲגָה, וְהַמְשִׁיכָו בְּשִׁירַת שִׁירֵי הַמֶּלֶךְ
וּמִלּוֹכָה. - וַיַּדַּע כֵּל פָעָול כִּי אַתָּה פָעָלָתוֹ... עִינִי

כל חייתי, כל השגתי, כל עבורי, כל אשר לי ובוי – ה' כל
מןנו, מפחו, מהשפחו, וזה שראתו

כשם שנכנס לברית כן יכנס לשוואנצנות ולתורה וכו'

זמן חרותנו ונגאלתנו מאיילה לאור גדול, -
בשמחה ובמחולות יחגנו את חג הגאלה דיון...
ד'אי ברוך השם ארosis די געקומען לעכטיגkeit
לכו נדרשו לשידד מערכות הטע... זמו מתו
חרותנו אין צרה להרחב ולבאר, והבדילנו מו
חתועים, ונתנו לנו תורה אמת, וחיה עולם נטע
בתוכנו! כל מלאה נספת מיוטרת... זמן שמחתנו
יבוא יום התבטא רבנו הקדוש בפני אביו
קדוש, "וביום זה יתקדו חסידים בשמחה
בצלה... טאנצ'ן אוון שפרינגען..." בד בבד ביום
קדוש זה פרס רבנו הקדוש ענני כבוד עליינו
להצילנו ולשמרנו מכל מיני פגעים, פשჩיתים
ומזיקים, מבית ומבחוץ, "ביום זה י'ב שבט נצלה
נפש חסידות ויז'ניז'! ועל כלנה, ראש השנה, זהו
שם זה זכרו ומחותנו - זה היום תחולת מעשייה,
יום המוקדש לקבלת על מלכותו علينا, "ראש

ויליא מלך רבנן

שם, העיניים
וילדי הארץ
מחלצאותיהם
הרכבת
רוצחים קלות, מעמידים על התקרבותה של
העם ומקרים
ושים עד עמוק
רבי קומט"ח יש שלו כי היללים בין הורייהם
וקול זמרה ושירה צוהلت עלתה ונאתה.
ר' משה בערל
"שהחינו וקייננו והגינו לומו זה".

מי הוא זה מלך הכבוד?

קטעים מتوز קונטראס' ולדבקה בו'

ולדבקה בו

זה כל מגמהינו להלצות נציגות "הה"
חין לנו מילוקים לרבות מה ה"ה" מילוקים דהו
הנדייך ולכונע חילו ולהתגונן חילו והם
חין לו עוז ותעוזהו הלי פ"ז לא
ישיגומו נתקיפת מלחיש וצינן לריק.
וכמו שפָּנָן
לען מה
במה אדע

זגביא חילן כמה לוגומאות צנחים ייון
כלל זו מדים נטען ח"ע כמה כוח
על טע עופת ה) כאלומד לנדי מופר ומפניו
כג' מלומתו וטנטן זה מיל סס מה
סגמי' על הדני מופר וכחלו שאלט
לען מה הוא ממשין לנמוד לעכעריג זה
וכשמניו צומל מותו מה מס נס
לרבינו גרכוב נסומכ צלטן'
קן. ז) מושulos צויס נדנץ וס צטפיס
חתם ב"לדבקה צו" נטפלין נחטיל וו
יעטן ו
ה' מם
יומל נכוון לומל צטמיס שטפלין

ב"לדבקה צו" נטהילן הילכה סול סס
מווט מפל שטפלין מו ממממיין, וס
סס ממממיין יעמון ח"ע טוב מלהוד בס
ספיעיה פום נס מזוט שטפוק נטוטות
(ועלפיו שיט נדר ב' קונטננס מוכלה
טיטים חמד מלמעלה) ז) דוז נדר
ספוצ' טנטמו"ע מתפללייס כטנטיעו
כלפי פלנגי פלנגי נרניטה"ק אליט"ה
וזוועיג

וילמורייע הילג פלט"ה מה סול עוטה
הס לחז' "עט' תמכמיין" נס וחוואר
לו טמורת סול נdry הפל (ז) וכן הס
מחפלן עט' פגומה עם כרען וטמלננות
וילגית

התפלلين הוא طفل להקונ' ולדבקה בו!!

**כל' פקיד נו' שענ' ענול' עמו נו
מעילו ועיטוקו נטפלן קעומ' קיז' פונקל
וילקרק צמו' צנו' הילט' רה'**

**וזמץא סכל טמי טודם הסטי'ס
היאנו טולה וטפלת וטז'ק
טטמאניס עוטיס' לומס נימל השענות
וז כלל' מינו העיקל זה מ' מי צהינו
מקד' הפלר טיכל נטעות והכל נחלמת
עניעס לדרייס על עיקר השתקדות אסוח
טכינול הגמול נדריק טהטי'ס הילן**

ושוד' לרנג נוקפם יט' צמוכב מה' לינו
הטגה מהימית על סכל יומו
ולילו יה' מוקנכ' ספיג' דבר' מה' היל'
סמו' יקלה סייליגער כבי' וסייליגער
דיזיין, וכמו' בגט התגעט מה' נעל כי
מקדי' קדרמי' מין ווון טהנין לי' ניסחט
חין קומס סייליגער בלהעפנע חין
סייליגער ראי, וכוונת שדנלייס כבי' היל'
לכינ' פק' זיל'ה להטטו פעמייס' כטוט
זהדרה, היל' קוקס מקד' משגמו' שעז'
לפפי נתימת ידו' ווועז' הו' מה' נדר
עטימי' סיוס' למען חזיען ומה' סני'
טטמאנ' סיוס' נטעות למטען חזיען, היל'

האליל משחק בליענות מא' מהסידי ששאל היתכן
שמרים יד וכותבים שיטותים כאלו בהגדה

וכפי שסביר רבנו הקדוש שליט"א לאחד מון ה'חכמים' שבפקחותו האדירות תפמה בפניו הקדש, על הגכתב בהגדה "משלט על זך פאר די הייליגען רבינס צורה" נעה בקדשו ואמר:

"ומה ברצונך شيءנו? האם על פונת המצוה בערב תאכלו מצות? היודע הנב את משמעות הדבר, טעמי וגמומייה, סודותיה ופרטיה, המביניםanno

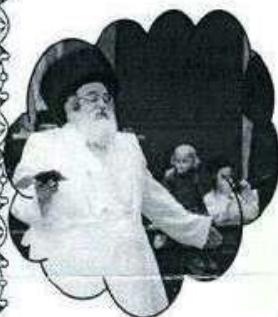
בקרא? האם בכה תרמה בנפשך שהנש מושטט בעולמות העליונים ומתקן תקנים ויחודיים?"

לפעל בדעתו ולחזק במוחו את ההפרה ונידיעה, אף בין גארנישט, אפס ואינו עפר ותולעה, אני כי אם קזב - אשוואץ פינעם הייליגען רבין.

ואר אנו היושבים בפתים קעו מען אויג ווערו אחסיד ביים סדר נאכט, כשבנץבר ונבע שפל שעוזתנו ועשייתנו בليل זה ובכל השנה כליה הנפה איה ורק על פי דעתו הטהורה ועל פונתו הקדשה, לא להתרشب ליד הקערה המקבצת והשלחו הפרהיב וחלילה לחשב מי יקמה לי ומי ישוה לי אלא אף בעת הסדר הקדוש נחדר בקרבונו חזר ושוב, "הייליגע רבוי שלג אנחנו, אתה הרראש ומפוחהanno חיים, ואנחנו לא יותר מבב, אשוואץ!"

מצה

ק"זאנט א' ברכה "על אכילת מצה", און מעט דאם אנטעלענט אויף די ליגען זיין און מישטעלט זיך פאר דעם הייליגען רעביין צורה.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותו וגנו על אכילת מצה.

הגדה של פסח

לא על ידי מלאך
ולא על ידי שמי
כי אם רבינו הקוה"ט שליט"א
בכבודו ובצמו

לשונות וביטויים של מעלה על בשר ודם

אשרי עין ראתה אהלינו בהופעת מלכנו עטרה ראשינו.

אשרי עין ראתה גילינו עת נשמע קול התור בארצנו כי באו ברינה המלך בגבליינו, מכל אום גבב علينا חסדו, ولو דומה תהילה, אשר בחר לנו מכל עם ורוממו מכל לשון, להשרות שכינתו בתוכינו, ולגלות כבוד מלכותינו, כאשר ירד משה מן ההר אל העם לקבע מושבו בקרב בניו אהוביו תלמידיו הדבקים בו באמת ובתמים לירח ימי אורה ימי רחמים ורצון, ימי הטהורה הנעלמים. נכפה גם כתה נפשי.

אשרי העם יודע תרואה ואור פניך יהלון. שנה תמיםה של ציפיה דרכיה חלה עליינו בהכנות לב ומוח, בחיזוק ההתשרות והתבטלות אל רעה מהימנה לקראת ימי אורה, ימי הود שבchod ביהם נזכה ואביינו מלכנו רבנו הקדוש שליט"א ישרה שכינתו ביןינו ביום הספירה הנעלמים, לטהר את נפשותינו ונשומותינו מכל סיג ופוגם, שבתות השנה והוקדשו ללימוד חקר והבנת מהותו של חסיד בעט בואו אל שער המלך ודרכי קבלת פני האלוקים בתוכנו לטהרוינו ולקדשינו בקדושתו העליונה.

ט ט

זוחלים ורועדים מיום בואך

ט ט

הכנה דרכה בלב ונפש בקהלתינו הקדושה באשדוד

של זמן שמחתינו, ولكن ייחדו את שבת החודש בaczar מתנת חיים זכינו ורבינו הקדוש באהבתנו ובחלמו עליינו ועל צצאיינו הביע את רצונו לדרת ממכון שבתו לדומם אותנו מאפסית העולם והבליו בקדושתו ובתורתו, לקבוע מושבו בעיר אשדוד לחודש ימים שהיו ימי חג ומועד, ששון ושמחה, משתה וים טוב לכלל נוגע אליו, מה רבינו הקדוש שואל מאיינו בהאגינו

ט ט

ומלכותו בכל משלה

עמדיו הוד ושיחות קודש במוסדות התורה והחינוך בעיר אשדוד

והם להם חממה מימים ומשמאות.

"פְּהַצֵּד, שְׁמִינִיעַ, חָצְרוֹן, אֲבִינֶדֶב, תְּרֵצָה, דְּבָרָה, יוֹכֵד, מִישָׁאֵל" אֲבִיאָסָף מִרְאֵר לְקַבֵּץ אֶת צָאצָאוֹ הַזָּאטוֹתִים שֶׁהָשְׁתַׁובְבָוּ, "מִמְשִׁיכִים בְּדָרֶג. דֵי הַיְלִיגָע רַבִּי הָאָט גַּעַשְׁפָאַלְטָן דֵי יִם, וְסַלְלָעַבְוִרְנוּ מַעֲבָר בְּטוּחַ וְגַעַם" וְאַט אַט הַחַל לְצַעַד יְחִיד עִם צָאצָאוֹ הַרְבִּים אֶל עַבְרַת הַגְּדוֹלָה, בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיִם.

מי קרע לנו את הימים??

סדר ליל שבת קורש

בישין דיתון רעלמא, גומין ותיכא רנא קוונא ופרנחתא
טבתא, בל' ארה ועתקא מפוזא דכל קוונא ביה תליא,
וישוביגנא מענא בישא ומתרקא דמלאך הפטות ומדינה
של גיהנם. זיתני רנא ולכל נפשתנא חנא ותקרא ורתקא
וחזי אריבי, ומזוני רוסי, ורפסי ופרקא פון גרטה. אמן
בן ימי רצון אמן ואמן:

קדוש לדיל שבת

לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבניה
ובולם מקבים. אמונה צדיקים, אמונה טהורה, אמונה פשוטה,
אווי ווי די הייליג שיטה. ובולם מקבים. אמונה
צדיקים, אמונה טהורה, אמונה פשוטה, או קיון שום פשרה.
וכולם מקבים. די שיטה הקדושה, פון דעם הייליגן ישועות משה,
דרינו קב חוטטן, דהינו שוואנצעען. בכוויות די שיטה
הקדושה, פון דעם הייליגן ישועות משה, דהינו קב חוטטן,
דרינו שוואנצעען. ותהיינה עיננו בשוקה לאיזון ברחפים, אקען
גין, דעם גואל ארך, בקורה בניםינו:

מסתכל גנרות ואמר
לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבניה, ברחויל ורחים, למד
שם יה ב"ה ביהר קיוקרא שלים בשם כל ישראל:
הרינו מיקו ומיטן לך מזות עשה לךך על הין, ברכתי;
יכור ושמוד, וקרחו על הין:
ונרא אלדים את כל אשר עשה והגה טוב מאר,

שהכל בראש לבכודו ?!

~~דא הר' אש ויהראשון, די הייליגע רב' אין די~~
ערשלטע, ולכבודו נבראתי, ממגע הכל וכל
ח'י אקדיש למענו, זכיית זגס בעת נמנה
הוא על השפרינגערט שבעזיותם נבקע
הימים ונעהפה לחרבה, פשהג' שואב מלוא
חפניהם נחת, מעידינותו, התמדתו, מדותיו
התובות ושותואנצענותו המרבה...

כשאכית לשלח את בני לישיבתו הגדולה של משה רבינו אמרת'
לו פְּקָדִים הָאֱלֹהֶה "די הייליגע רב' אין די ערשלטע" הוא ראשון
ואין בלעדו.

כה אמר ה' אני ראשון!!!

להשרות שכינתו בתוכינו

כ אונ באניך ואותה אבינו

לנו יש מזרח אחר!!!

וישננת בתוכם

ימי אורה וגילה במעון הקודש - בית האכסניה באשדוד

בבניין בית הכנסת 'מעם לוועז'. לתפילה שחרית נכנס רבייה"ק לסלון המרווח, שם הוקן מקום קדשו במלכות ותפארת כראוי, בחלוקת מהימנים זכו הנוכחים לחוזות בעבודות הקודש בהנחת טלית ותפילין על מקום קדשו.

אודות מקום קדשו התבטה וביה"ק באחד הימים על קביעת המקום לצד צפון ולא למזרחה כנהוג, ואמר שזקני החסידים תמיד התפללו לצד רבותינו הקדושים ולא למזרחה, גם במרכז העולמי נתפלל לצד דרום, לנו יש מזרח אחר - לעבר הארץ המצוינת מקום מנוחת קדשו של אבי הקדוש ז"ע. והפטיר "אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכzon ליבו לשמיים".

התפילות בבית האכסניה נערכו ביקוד אש והתלהבות פורצת, וכהתבטאותו של רבנו הקוה"ט שליט"א במעמד "נעילת החג" שחש בהעתולות מיוחדת במעון קדשו בעיר, כפי שלא חש מימי.ומי יבין בסוד קדושים.

morgalia בפורמיה בחודש אלול,ימי הספירה וימי השובבי"ם שאכן ב策תינו להרבה של עיר לא נראית ונבחין בשינוי בתנהלות האנשים ואויריה נעלית, אך בלבבות פנימה נדרש לחוש את קדושת הימים.

אף בבואינו לפרט בקצירת האומר ועל קצה המזלג את ימי האורה שרבינו הקוה"ט שליט"א שהה בעיר ניתן לומר שלא נראה כמעט השונות בחוצאות קרייה (אכן ראו והרגשו את אוירות הרכנות הקדוחתניות) אך בתוככי לבבות כל בני קהלה קדישא הקטנים עם הגדולים יקרה אש של שמחה וקדושא, ימי חג ומועד היי ימים אלו לכל אחד ואחד כשל הליכותינו והנהגותינו השתו למעליותא - **די הייליגע רבבי אין דא מיט אוינט!!!**

כאן המקום לציין שאין אנו מתיימרים בכך להביא את קורות הימים וסדרן של דברים דבר דבר על אופני לפי הסדר, הנה כל יום היה אווצר נכבד ונערץ

לץ שונא תוכחות

לייצנות על הגאון הגדול מxon ר' אליקים שלזינגר שליט"א אחר מהאותו על הכת. בלב עוקע נדח חודש אדר תשפ"ה - כאילו ההילגע רבינו אסר להשתתף בסעודת אחشورוש "והגאון הגדול ר' אליקים" מהה שהთוארים על הרבי זה ע"ז, והלך להשתתף בסודה

"רבנו הקדוש שליט"א קרא לי אמש והורה לי למסר בשם קדשו. לאסרך קליל את הנטענות במשתה אחשׂורוֹשׁ, בל ייהן אף אחד מבני ישראל לטל חלק בחתינה ראותנית זו מכל וכל. בשום פנים ואפוי. ובלי יוצא וו החהל"

אתם ל
אתרונים
לשתו
שש��ע
סמהין
ארין אַנְ
לאוג איר
לען

لتדרמתם ופליאתם הטענה
נדקהנו השלישיה לראות את
הגאון הגדול ר' אליקים מסב
על מיטת הקבר, סודע את לבו
במייעב המאכלים הקטנחים,
ומיטיב את לבו בכוסות יין
עתיקים ומושבחים.

" אמרתי לכם" בער אביגדור
ברגלו "כלם מצפאים על
הזראות של מרדכי, אל-ע
זענע געקומען, תראו בפה יהודים יש פה,
תביטו ימינה ושמאליה ותפצעו את כל
השכונה, את החברים הפקידים והקרוביים,
חויז מהלועען של הרב האדוקים בפתח",
כלם הגיעו, מה הם חושבים לעצםם. רבינו
אליקים איך נישט קיין ערליךן יוד...?"

היום בבליך, לאחר תפלה שחרית. נדרכו
כל הנזקחים לראות את הנגבי כתיק ר'
עקב, עולה על בימת הקרים, ורקנו הacho
זיד על פי מדתו, והוא פתח בדרכו
הצהרה איה דרמטית וסוערת, שפוא לא
שקטו הרוחות, ונעם לא ישקתו..."

"הנגבי פתח בצטוט מוחהט ושמחת בכל
רטוב" משחו פזה, והקדמים במלים ספורות,
שכל קיומינו בעולם, כל מה שיש לאדם
בחיו הכל בזכותו של הצדיק..."

"או וו"י" נשמעה זעקה מהחדר הסתמא.
נדצוף של הגאון הגדול רבינו אליקים הצעיז
לרגע מפתח מהדר בו ספון הוא והזנה
תzuנה יומם ולילה "שתוף, עבודה זורה
שאש, איך נתן לו מר בקביר זהה..."

זה כלל לא שמע את הדברים, ולא
המשיר להאזור
לנאמר, מבה
וחזר לתלמידו..."

אם הרבי רוצה
שיסבו ויבא,

דרשה של המשפיק יקותיאל זילברשלג מוצש"ק וייש תשפ"ו לבחורי החסידות
שב"ה החינוך כהיום טוב יותר ממה שהיה פעם, שהרבינו קודם לкриיאת שמע בזמנה עפ"ל

אונז ווילסן מיר דאך ב"י אונז ברוך השם אייז דער רבינו דער ערשטע ביי סולם - ביים
לייטער אויבן, דער ערשטע זאך דער רבינו, נאך דעם אייז כל מיני זאכן שפערטער - חסידות,
מייט יראת שמים, אלע זאכן קומט נאך דעם. יא, אלעס אייז וויכטיג, אבער דער
וויכטיגסטע, דער שפין, אייז דער הייליגע רבינו. און אמאל אייז דאס נישט געווען איזוי, אמאל
- דער רבינו אייז אויך געווען, ס'אייז אויך געווען ארבינו, און אויך געווען אטיש, און ס'אייז
אויך געווען, - ס'אייז אבער נאך זאכן געווען, ס'אייז געווען יראת שמים, קרייאת שמע
בזמנה, און ס'אייז אלץ געווען אסאך מאל חשובער ווי דער רבינו. אייך זאג נישט -
אייך לאך נישט אף פון דעם או מ"דארף קרייאת שמע בזמנה, אבער וואס אייז דער העכסטע
אבער, איז כ'וואל נישט זיין ביים טיש. וועל אייך נישט כאבן קיין פעתש, איז כ'וואל נישט
זאגן קרייאת שמע בזמנה וועל אייך יא כאבן פעתש, איזוי אייז דאס געווען! אייז דער טיעטש,
דאס אייז געווען די שפין זאכן, ס'אייז נישט געווען - דער רבינו אייז נישט געווען דער שפין.

יוסף ברטלר – אשדוד מראשי המשפטאים, בשיחת בקבון הנשים:

צריים לציית להיליגע רביעי גם לעבור של שלוש עבירות חמורות!!!

לפעמים בכלל מיני מקרים, וכו', ואנחנו עומדים ומתפלאים: היליגע רב, איך אנחנו מיעישמים את מה שאמרת לנו? איך רבונו של עולם? כן, בדיק פה, לאסוף את הנקודה הזאת, ולדעת - אנחנו הולכים בעיניהם עצומות אחרי היליגע רב, גם כשהוא אומר לנו - כן, כן, גם כשהוא אומר לנו לעבוד עבודה זורה, לא צריך לענות את זה לאף אחד, אבל כן, גם כשהוא אומר לנו להיות מתאבד, אנחנו יודעים שיש שלוש עבירות של יהרג ואל עבר, שזה עבודה זורה, ועוד דבר, וShapes דמים, עבודה זורה וShapes דמים זה אותו דבר, ומאבן עצמו לדעת זה Shapes דמים לכל דבר, או כשהיליגע רב אומר לנו מאבן עצמו לדעת, אומר היליגע רב זי"ע שזה נקרא א געטריייר חסיד שאין מהרחר אף לרצע ובשםה רבה קופץ מהגג, אז אותו דבר לגבי עבודה זורה.

כיתוב בלעבוקינד לי"ב שבט - בתיאור איך נראה "סעודת יום טוב" של החגא בבית השוואנצנים הכהפרים שמקבלים עליהם מלכות הגעתשקב ומליליכים אותו על כל העולם (כמו שעושים היהודים בר"ה - א' תשרי)

חילדים עצומות פְּדָקּוֹת, נַבְּקָשִׁים וּמַתְחָנִים
הרל לפח וויהשח לתהניר את רהוּה הקדוש
עליהם, קוו טסידי טהור נשקר מפניהם, ומשפיע
על כל תושבי הארץ, השירה הנורננטה בותנשכת
לזמו רב, להתוויד ולהיגלוות איז די הייליגע רב
אייז מלך על כל הארץ...

"אווי טאננט אויקסן", פלט קולו של טאטי
במחל נפלונו, כי פקיר וטבין את משמעו
הפטגטם?".

מיילר וויסי ייחדי נוירו לעננות "לשון קדש
של רבנו הקדוש שליט", שהתקבטה להבהיר עד
כונה רוחקים אנו מהשגותיו השמיימות, ועצם
גדלותו של רבנו הקדוש זי"ע, שכלנו בעדר שירים
לעפותו".

"יפה מאודה" החמייא טאטי לחשוכתם הנקונה,
"אך ברצוני לחדש עבזרכם מושג חדש. "אווי
טאננט שעפסעלעה".

עיניהם הפדרהנות של בני הפשפה מקטען
עד גודל נפערו בתרמיקה, מאיפה סחב אכיהם
את הקפיי פלא מפקיא, ולאיזה מסידות הוא
מחכו פרבריו. ומה הקש'er לשונדיה חטב הקדוש
טאטי לא הותיר את תמיית הפשפה ללא
מענה, והמשיך פרבריו.

א גאנגע יומ זה זונפֿר, אנד פֵּאַר קָאַישַׂ קָאַוד פָּאַוד
השווינק כל צוּטוּ לחשכת מבקשי, אוֹן הַפְּכִילִת הַפְּקִסְפֶּת -
מאושה ומונגה היא עד למואוד

האחים מקרו לסייע את עסקיהם, לבמר את
הכנותיהם, התלבשו בבדויי יום טוב החניגיים
קבש און הקסטעס ויצאו יחדיו נרגשים לעבר
בית הפנץ' - כי קדוש היום לאדרינה.

בעצומה של סעודת يوم טוב.

מלוך מלוך על כל העולם.. על כל העולם פלו
ביבוך... בני המשפחה מוסבים סביב השלחן,
שמחה עילאיות נסוכה על פניהם המבוקאים
באור יקרות, זמן רב עבר מאי סיכום את מנת
הדגים, אך הם אינם כופרים. פיהם מלא Shir
וינמר כל והוּא, Shir רוזר Shir, מחרצת גנגני
התקששות ושירי שנואנסאנעס, זידיהם מונפות
אל על בגאנזה דקדשה - שטאלצקייט פעסט
און שטאריך... ואר פצחו במחול נלהב בנזון
העליז "אתה בחרתנו - ורוממתנו דערהויבנו
די נשות..." הפכטה ולז במעט את רגשותיו
של כל חסיד וחסיד ביום נעללה זה, ואך הוסיף
לשורר ולרקוד "לי' שבט יראת שמים באמית
ראש השגה לחסידות" הפצעיל משפחתי התווסס
מתעללה טפה וטפחים מעל הקראע, השמוכה
משתקפת ממקבות גולשת חוצה - אשרינו מה
טוב חילינו מיר לעבו איז האבעערע זעלט.....

בעבר דקוט ארכות של ריקודים עלייזים חדרו
לשלמו סונג, והמשיכו בשירת שירי סקלקה
ומולקה. - וידע כל פועל כי אתה פעלתו... עני

כל חייתי, כל חיוני, כל עבוזתי, כל אשוד לי וכי - הכל
קמונו, טחונו, פהשפחו זבלשראותי

מתלבש בלבוש קינוי!! גוזל דברי הלחבות שנאמרו האיך לעבדה הבורא ית"ש ומתעטר בהם לעבודת עצמו!! ברמבי"ם הל' ע"ז פ"ה ה"א: המיסית אחרים לעובדו ואמר להם עבדוני, אם עבדו אותו - נסקל!!!

ולדבכה בו

נה

משיטה, נגלה סממן סככי קול
הארוי גריין לסתמיות לו מיטולות. טו'
שגדה מגן סלמי, ולו קרלי חוגן.
לאן לנקך שמיין מלולן, זו נמו'
הארוי יומר טווכם, וונעקה מהות, לו'
ן טו', רק עופת מה הנדרת ולו מה
סילואה. וסלי וס כלהו, לו' ענד נשתע
מקהנות, ונעניש מקומות, ונעניש
ומשוה מקומות, לו' - רק נמוד ונטה'
ח'ח ויל'ק, נסכל סרוי, ושוקן נמהן,
ונתן ולפינקה נסכל גרכין, וננתה מלן,
דרכ רע, נסכל הרינו.

הרוגוטשבער טומט לחם מספער,
טענד הגלומו כסוח

שיינברדרו ז'בדו - יט כלון כמה'
יענישים. ג. גס צוון לו'
לעופון טטום לחם לו' יעד מה עטב
ענישי קולדון, לו' נ. ג. לאנדו' ז'בדו',
ולו' ירטלן למורה, יט' לומיס שיענדו',
ויעו'ג למחריס להו'ות שעיס ומעטיס,
לו' עכ'יפ' יעטה רק ימד עט' מהריס,
לו' כן קו', ולפינך גניל סאלס ימיד'
לודר נצניל נרלה אשולס, הס לה' לו'
העטס מה קמלטה קיט לו' מיעטה.

ובמש"ב נטס האנעם"ט רק' וע'ג'
סאנטחפֿלְן יטּוֹגְּ סָלְן
הדים מלכדו' געולס, לאטפֿלְן ולשנטה,
ווגס לו' סיס טוס מודש גשולס, ולו'
ויהה, וגס טו' געלמו' מ' פעם לו'
סאנטחפֿלְן עזין, ולו' יטפֿלְן מוץ' מהפליה
ויאצ'ו'נו סריה, נטס פיס וחוון, לו'

ח'ח ויל'ק, נסכל סרוי, ושוקן נמהן,
ונתן ולפינקה נסכל גרכין, וננתה מלן,
דרכ רע, נסכל הרינו.

ו

ולדבכה בו

אמיר השכל: הענינים שהם מובים מאחד פנברי הטעום שיתנהנו
בשם לפניו אדרונו בשיגמלהו מן הטוב קצת פה שאטמלה בוראה מהם,
שיעבדרו ז'בדו ברבר ובסמישת, ושיזהה נאמנו ומישתד ג'געניינו
בגלאי ובפתח, ושירא אותו ויפחד פטנו כל' ז'פנו שהוא עוזד לפניו,
כמו שאמר קצת החקידים: אל תטרח את אדרונו והוא רואה
אתה. ומהם, שישפה' ויפגע לאדרונו בגראה פמגשוי ובכתר מצפונו
ושינהג בשפלות לפניו גמלו'שו ובמדתו, ויבגדו וירומטו
בשוננו ובבלבנו.

קצת מה שיגל בוראן - טול'
פנס לת' גלי וגקו'ס סליט'ה',
דנדג פלו' טסיה גיג' נדי' לו', וונפל
מעמudo' טרנה מעלה מהוינית, טיקק,
מי' סריה עס'ע' וולגראס זון' נסכל
הניל נט' פט' צמגינ' צו' מאנדרין
ליאו' טפ' טוב רק געמי קלאה וטלוי'
טל' יטוח'. מ'ה' נרוצ' מה טו' לו',
הניל' יונ' וויל'ס נסכלין.
הלו'ות והגמאות לו' הארי' נוון
וכסמאן יגולר מעט געו'ס דרכ' זא.

שיינברדרו - פועל נסכלין, ולו'
מתקף זהה צמיכר למ', מי יטמ'ר צו'
המיומו טל' לודו'ו' ווילס עמו',
נדקתו וגדלו'ו.

שאטה מעז'ה הו'ו, ולו' קרי' מוקן.
עד' - לו' ייג' נומר ענטו'
לו' לי יכול לאטן לרוחם נוקל, כי
לי' טפ' דנדג הול' נסכל הולו'.
ויל' ייג' נומר, לי' יכול ננטק'ו' ורכ'

avodazora3@gmail.com להמסמכים והקלטות המלאים מכל הנ"ל נא לשלוח לאימייל:
ובקרוב ייפתח קו טלפון לשימוש הקלטות הנוראות

האליל נהנה מגליון הבפירה ושותק ממצות כבוד אב ואם

בקורט הקדושים!!

ממושכת התעכוב רבינו הקדוש במראות הקודש, מי ישביר את עוזם המעדן.

ונkol דממה וDMA ישמעו. מושג כל הקדשו לא שום רבינו הקדוש מאו מה, אלא עין בגליוןDKOT ארכות וממושכות והביע את קורת רוחו פמרוגה בשפט השחוק לא משה מפניהם הקדושים. בהגיעה לסוף הגליון זכו חבורי הפערתת וכלל בשוחים בחר, ניאץ אש נפקנו מפה קדשו בקדושא ובטענה בוגנותם של אלו

ונפקשים קושיות ומקבירים בשאלות על החינוך בטהור שסותר באשר ניגשו חבורי הפערתת אל הקדוש הניר על שלו חנו של מלך את הבטאון הנהנו רבינו הקדוש בראשו ואמר איה האב דאס שווין געצעו. המשב"ק אמר שהבטאו זוכה לאור מידי חזק בחרשו בקביעות, רבינו הקדוש הביע את בראותו והתענינו על בטאון בריה גיגלו שיצא לאור לקרה שמחה בנטואני ביה

המחלכות חזק כסילו שעועל".
בראשונה הוגש בפני הקדש ד"ה מהגעשה והגעש בערךת לעבעק"ה, בו נקבע איזות הטאורה החדשית לצד שלל הפעילותות המגוונות שהושקו ביד הפערתת להגנת ולחוללה ילי בית זיגייז. רבינו הקדוש עבר על הד"ה במשך דקה ארופה, קורת רום נשקפה על צורת קדשו, והביע את גודל הנאות מהגעשה ומהפעילותות הייחוקיות.

אחר נטיל רבינו הקדוש את הבטאון החוזשי (ח'ש בטבת) בידיו

קדושים, ועלעל בין דפי הגליון למשז זמן רב, רבינו הקדוש

ישב והגליון בידיו הקדושים, מעביר דר לדרכ בתוכו

כאיכות בדרכ השיטה הקדשה, בשפט שחוק נסוכה על צורת

קדשו בשתעה נעלזה זו.

בעיצומה של העיון בבטאון הגביה רבינו הקדוש שליט"א את

עיניו פהרותות, ושאל לחברי הפערתת "די קינדר ער ליינועו

דאס?".

ובאת אל הפטון אשר יהיה ביום ה Rams ואמרה אליו שאינך כפו טוב.

בעבור שנה להתייסדות מערכת 'לעבעק'ן' מחדש והעמדתה על תילה לתפארת בית זיגייז ולכבוד חסיטה הקדשה. צו חברי הפערתת לזכיה נשבה וכביבה, להיקנס לפני ולפנים, מקום אש להבת שלchetת, אל תוככי משכו קדשו של איש האלוקים מקור חיינו ושורש נשמתוינו רבינו הקדש שליט"א.

באשר ניגשו חבורי הפערתת אל הקדוש הניר על שלו חנו של מלך את הבטאון הנהנו רבינו הקדוש בראשו ואמר איה האב דאס שווין געצעו. המשב"ק אמר שהבטאו זוכה לאור מידי חזק בחרשו בקביעות, רבינו הקדוש הביע את בראותו והתענינו על בטאון בריה גיגלו שיצא לאור לקרה שמחה בנטואני ביה

המחלכות חזק כסילו שעועל".

בראשונה הוגש בפני הקדש ד"ה מהגעשה והגעש בערךת לעבעק"ה, בו נקבע איזות הטאורה החדשית לצד שלל הפעילותות המגוונות שהושקו ביד הפערתת להגנת ולחוללה ילי בית זיגייז. רבינו הקדוש עבר על הד"ה במשך דקה ארופה, קורת רום נשקפה על צורת קדשו, והביע את גודל הנאות מהגעשה ומהפעילותות הייחוקיות.

אחר נטיל רבינו הקדוש את הבטאון החוזשי (ח'ש בטבת) בידיו קדושים, ועלעל בין דפי הגליון למשז זמן רב, רבינו הקדוש ישב והגליון בידיו הקדושים, מעביר דר לדרכ בתוכו כאיכות בדרכ השיטה הקדשה, בשפט שחוק נסוכה על צורת קדשו בשתעה נעלזה זו.

בעיצומה של העיון בבטאון הגביה רבינו הקדוש שליט"א את עיניו פהרותות, ושאל לחברי הפערתת "די קינדר ער ליינועו דאס?".

שעה שת קורת רום מרבגה היה, באשר רבינו הקדוש על מאמר 'יחי עולם' הפמחיש את לבני החובות לרלבות במישנת רבינו הקדוש להשגת והבנת הילדים. בשבסמש העיון במאמר המודרך הנהן בראשו פעמים מס' כמאשר ומסכים לנכתב, והביע את גודל הנאות מההשתתף הפלמד בטוב טעם ודעota בפרט לידי הפתה, ואף ההזונה על קטיעים מסוגים שרבטה הנאות מהתנוג. רק היה גם במאמר מיטגעל עט על היסודות בנוי ישראלי בתקופת החשומניים.

רגעים מרגעים ונעלים כי, כשהabit רבינו הקדוש בפרק הביבה לנידון, ארשת רצינית התפשטה על צורת הקדש, בעניין בשר נדם חיזנו

בחוש פשט צורה ולובש

צורה, דקה

שיחת קודש

באור פניד

משא הקודש במעמד לכבוד
ראש השנה לחסידות

י"ב שבט תשפ"ד

למעשה רואים אנו כי לעתים תפסה ויזנץ את מקומה בתחתית הסולם *האישית...*

כִּי קודם כל יחשבו חשבונות שונים, מנהלים 'משפחה' - **ראשית כל אביו ואימו, חמיו וחמותו, זקנו וזקנתו, אחיו וגיסיו וכן הלאה... ובסוף: ויזנץ...** הרוי חוזרים אנו חלילה לימי קדם...

לעומת זאת ש **לי אחד מנכדי שהשתתף** בשמהה משפחתי בחוג מסוים והופיע שם אחד הקרובים **שהינו מקבוצת המתנגדים** החריפים לחוג זה, אך עקב קרבתו נאלץ המחותן **לכבדו** לרוקוד עם החתן, אך כל בני המשפחה שרקדו **במugal, סובבו את ראשם מפניו...** זאת **יען החסידות היא ברום המעליה, לפניו**

קשרי המשפחה !

ידע כל אחד, כי אם ברצונו להיות **באמת אין עריליכער יוד,** הרוי **ראשית דבר עליו להציב את ויזנץ בראש!** או סלולה הדרך לביטול הייש, **שהוא יסוד היהדות.**

הנה פעם פגשתי באחד שהתפאר בפני כי היה כה דבוק ברבונו הק' זי"ע, **שיותם** רבות ששמע ממוני חוקות **בזכרונו... 'שאלה אחת לי אליך', אמרתי לו,** ועל ידה יתרדר לי מודיע אכן כה התרכחת ממוני, על אף קרבתך הגדולה בעבר: אמרו נא לי, האם ויזנץ היא בעיניך במדרגה א' או ב'?! הלה נאלם דום, והתשובה כבר ברורה ומובנת, כי

כַּי ואין נוגה לו... ☺

כִּי אם קרה זאת, הרי ברור הדבר שהוא בהעדר חיבור, בהעדר אור פנים. שהרי לו היה אדם מחובר, היה חש כי זהו מקור חייו, לא היה גודע את מקור נשמו בו הינו אחו... והעדר חיבור נובע כאמור מהעדר בהירות, כי לא השכלו להתחבר במוחם **ולהתבונן** **באמת אל מהות השיטה הקדושה,** אל מהות השוואנטענס, מהות **ביטול האני,** והעדר בהירות מביא כאמור **לספק** ולחותר **שביעות רצון** ותחושת הلال וריקנות, המביאה **לחיפוש** בשדות זרים...

הנה שוב נראה - אכן ביחסים, אבל בתחום המחנה ולעתים אף בראשו, כאמור - את אותם שלושת הסוגים, העוסקים מן אדם את הבהירות, את אור הפנים, ועוטים עליו משקפים שחוויות ושליליות, ומביאים להוסר שמהה, רפואי וחולשה...

ובהיוזת שאני חפץ להמתין לתוצאות חמורות יותר, כי די היה לנו בסבל **שהיה לנו עד עתה,** על כן גנני להזהיר ולהתריע על כך:

כַּי **מי בראש?!** ☺

הרראשון - **הנחיתי.** הנה תחת שיהיה כל אחד מכריז על השתיכותו לממןנו בגין זקוף ובנשיאות ראש, מתוך הכרה פנימית כי ויזנץ היא משוש חייו, ומתוך כך היא **הרראשון** **בסדר הקדימה** **והחשיבות** **שבמהלך** **מחשבתו,** רגשותיו ואורחות חייו, הנה